

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæe Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXI. Quanto dolore & compassione Dolorosa Mater audierit,
& viderit Filium suum damnari ad mortem. Emblema. Jonas Propheta in
mare missus iratum, cum lemmate: Mergor, ne mergantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](#)

CONSIDERATIO XXXI.

Quanto dolore & compassione Dolorosa Mater audiuit, & viderit filium suum damnari ad mortem.

Captabunt in animam justi, & sanguinem innocentem condemnabunt. Psal. 93. 21.

I. **B**i Jonas Propheta mari mediterraneo se quondam commisit, ut felici vento à portu Joppensi in Tharsin transmitteret, subito ingens procella & tempestas excitata est. Nautæ videntes hanc repentinam malaciam à Deo scelerum vindice immissam, statuerunt si rem mittere, quisnam inter ipsos reus ad placandam Numinis iram in iratum perlagus

II

lagus

Ma-
vel
spi-
mis-
&
ctu.
olo-
ac
do-
icta
la-
eti-

J.

Jonas. 1. 7.

lagus mitteretur: *Et cecidit sors super Jonam; dum videlicet primi chartula, cui nomen Jonae inscriptum erat, primâ vice ab urna deducta Jonam reum proclamavit.* Verum quid ad hoc Jonas? Vide animi, & admirare excelsum Prophetæ animum: *Tollite me, inquit, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis;* quem cum viri non relutantem arriperent, & in fretum præcipitem agerent, exemplò omnis tempestas cessavit: *Et stetit mare à fervore suo.* Nos in præfixo nostro Emblemate huic Prophetæ in mare misso pro epigraghe inscribimus:

Mergor, ne mergantur.

Per hunc *Jonam* in *lignum Redemptorem nostrum ad mortem crucis ab iniquissimo Judice Pilato condemnatum recte intelligentes* Patres, dum sepe ultra ac voluntarie pro salute universi generis humani, ne æternum periret, in cruentum passionis mare demitti permisit: *Tollite me, & mittite in mare; & cessabit mare à vobis.* Videamus modò, quomodo inspectante Matre dolorosâ hæc vita nostra damnata sit ad mortem.

Gen. 49. 22. 2. Joseph Jacobi Patriarchæ filius, decurrus aspectu, & cultu regio insignis, cum nunc tanquam Pro-Rex Ægypti & Salvator Regionis in curru regali sublimis per urbem veheretur, tantus subito inter filias civitatis concursus factus est, ut non plateas duntaxat, sed & muros & fenestras omnes replerent, ut ejus pulchritudinem & faciem majestatem possent contemplari: *Filius accrescens Joseph, filius accrescens, & decurrus aspectu, filie discurrerunt super murum, &c.*

Psal. 44. 3. Egregimi filiae Sion, & videte Regem vestrum, speciosum formam pre filiis hominum, quem tot olim votis Abraham & Patriarchæ videre gestierunt, nunc in diademe suum è prætorio Romani præsidis Pilati ad populum egredientem. Eheu quid video? O spectaculum funestum

Joan. 19. 5. omnium creaturarum lacrymis deplorandum! *Exivit ergo JESUS, portans coronam spineam, & purpureum vestimentum, & dicit eis (Pilatus) ecce homo.* O superi quid hoc est? Loco regalis diadematis hic Rex Regum coronam de pungentibus spinis horridam, & loco sceptri vilissimam arundinem tenet, pro pretiosa purpura abjectum & laceratum militare vestimentum, atque pro vellere aureo crassum funem, vel ut alij volunt, catenam ferream in collo gestar, totumque corpus ejus innumeris ferè plagis & flagris, sputis & livoribus adeò deformatum est, ut excoriatam pecudem facilius, quam hominem repræsentet: *Egregimi, & videte filie Sion Regem Salomonem in diademe, quo coronavit il-*

Ium Mater sua (impia, scelerata, & ingratissima Synagoga) in die desponsationis illius. O Pater Cœlestis, respice in faciem Christi tui, & vide, num sit hic Filius tuus dilectus, in quo tibi semper benè complacuisti? O Mater amoris & doloris, quæ præsens spectasti tam cruentum, tam indignum, tam miserabile spectaculum, an hic Filius tuus, in quem desiderant Angeli prospicere? Paulò antè dicebant Judæi, & præfertim afflitti, miseri, desolati: *Eamus ad Filium MARIAE, à quo consolari possumus;* & nunc est vir dolorum, ac novissimus virorum, cuius lib.6.cap 58. *S. Birgitt.*

pulchritudinem sol & luna mirantur? O Domina! dic nobis, si tamen præ dolorum magnitudine dicere quid possis, an hic Filius tuus DEUS & Homo Christus? Ah non homo, sed vermis est, & abjectio plebis! & quid peccavit dulcis ille JESUS tuus? Ah fluite, fluite lacrymæ: *Deduc quasi torrentem lacrymas per diem & noctem: Non des requiem mibi,* Thren. 2. 18. neque taceas pupilla oculi mei. Ego, ego sum reus tam cruentæ tragediæ & necis Christi; Judæos incuso, & ego ipse sum ille vir mortis: O afflittiissima Domina! pudore suffundor coram facie tua ob innumeræ iniuritatem meas, quibus offendit Dominum ac DEUM meum; ah ego, ego interremi Filium tuum, ô Mater dolorum, en habes hinc confidentem reum, ah agnosce! quod luit nunc D E U S, ego deliqui; exora mihi, obsecro, cor contritum & humiliatum, &c.

3. Jobum pientissimum illum virum ubi quondam Eliphaz, Bal- dad & Sophar tres amici conspicati sunt toto corpore plagatum, excru- ciatum, & à diabolo pessimis ulceribus percussum, magnitudine mali perculsi non poterant eum cognoscere; tanta erat fortunæ, vultusque mutatio; *Cumque elevassent procil oculos suos, non cognoverunt eum,* & Job. 2. 12. exclamantes ploraverunt, scissisque vestibus sparserunt pulverem super caput suum in cælum, & sederunt cum eo in terra septem diebus & septem noctibus, & nemo loquebatur ei verbum: *Videbant enim dolorem esse vehementem.*

Ecce plus hinc quam Job: *Exivit ergo JESUS portans coronam spi- neam & purpureum vestimentum,* & à planta pedis usque ad verticem non erat in eo sanitas, quem Pilatus Judex Populo universo, diducto vestimento purpureo, & extento digito monstrans ait? *Ecce homo;* ita nimis mitissimus Agnus ab invidis illis & ferocissimis lupis erat tractatus, flagrisque contritus, ut in homine homo querendus esset. O qualis tunc animi sensus tibi fuit ô mœstissima matrum! ubi hoc luctuosissimum, nunquam auditum, & toti orbi heu nimis lacrymabile spectaculum vidisti? Si adeò de calamitate Jobi doluere tres illi prænominati amici: *Exclamantes ploraverunt,* &c. Quis, obsecro, explicet, aut

mente conspicere possit animi tui dolores ô Mater dolorum ; cùm non Jobum, sed unigenitum tuum ac dulcissimum animæ Sponsum , quem quondam fascijs ligâsti , in præsepio reclinâsti , & virginæ lacte entri-
sti, nunc nudatum vestibus, funibus & catenis ligatum, sputis fœdatus
à crudelibus virgatoribus verberatum, spinoso seruo redimitum, & in-
humanissimè excarnificatum conspicata es, ut factus sit, quantus erat to-
tus , unum vulnus ? Et si dilectissimi Filij tui Corpus in passione supra
quinque vulnerum millia peritulit, revera non paucioribus SS. COR tuum
convulneratum fuit: *Sicut*, inquit Richardus à S. Laurentio, non fuit dolor,
sicut dolor ille, qui pertransivit corpus & membra Filij, sic non fuit dolor, *sicut*
dolor ille, qui ad Matris viscera per compassionem pertransivit. O anime mi!
quis vel ferreus hæc considerans non emolliatur ? O lacrymæ ubi nunc
estis ? Quoties etiam pro rebus vilissimis expeditæ curritis, & nunc mo-
ramini ? Ah fluite , fluite. O dolorosissime JESU ! ô Mater afflitti-
ma ! adaperite cataraætas durissimi cordis mei, ut defleam diebus ac no-
tibus non tam passionem vestram , quam & innumera delicta mea , qui-
bus tantorum sui causa dolorum.

4. De Joiada Hebræorum Pontifice recensent Regum Annales,
quod in conjuratione contra impiam Athaliam populo , in templo in
unum tunc congregato , Joas Regum Principem ex Ochozia oriundum
(quem jam pridem omnes mortuum & occisum autumabant) in medium
produixerit, quem stans in loco elatiore universæ populi multitudini,
ut legitimum ac unicum Regni Israëlitici hæredem , ac Regem inaugu-
4. Reg. II. 12. randum præsentavit: *Ecce Rex vester.* Quid hic expectatis amici? Ap-
plaudunt omnes: *Vivat Rex.* Audi Scripturam: *Produxitque Filium Re-
gis, & posuit super eum diadema & testimonium, feceruntque eum Regem, &
inxerunt, & plandentes manus dixerunt: Vivat Rex.*

Age anime mi, & unà mecum Regem cœlorum, ac Dominum uni-
versorum non jam clarum imperio , sed plenum opprobrio considera,
quomodo eum Pilatus, homo gentilis & idololatra in superiori palatijs
sui ambulacro populo Israëlitico, tanquam promissum à DEO Messiam;
Regemque tot sœculis ab illo populo desideratum publicè demonstre:
Ioan. 19.14. Ecce Rex noster. Quid hic responsi ab universa plebis multitudine?
Heu lugendam rerum humanarum metamorphosin ! paucis abhinc die-
Matth. 2. 5. bus, hoc est, Dominicâ Palmarum acclamabant omnes: *Ecce Rex tuus
venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum Filium subjugalis;* &
benedictus, qui venit in nomine Domini; nunc à Phariseis, & omni popu-
Ioan. 19. 25. lo non aliud auditur clamor, & vociferatio, quam illud ferale: Tolle,
tolle,

tolle, crucifige eum : Non habemus Regem, nisi Cæsarem. Itē nunc mortales, & in mundi hujus immundi constantia confidite. Nuper cūm quinque hominum millia quinque panibus hordeaceis & duobus piscibus abundantissimè satiāset, miraculo moti eum in Regem suum inaugurate volebant, nunc eundum cœli terræque Dominum latroni postponunt, homuncioni tam vili, & DEUM parricidæ ? O Mater dolentissima, quæ per totam ferè passionem Filio quām maximè appropinquabas, Mater non jam Filij DEI, sed Filij mortis, quid tu, obsecro, ad hunc feralem populi clamorem: Crucifige, crucifige eum ? Ah quid ad tot blasphemias, injurias, & insanias rabies ? Minime, ait Nebridius, immodestè clamat, aut ejulabat evellens sibi crines, aut instar insanè lugentium fœminarum brachia hinc inde contorquens, sed stabat pallida, gemens actremens, totosque lacrymarum torrentes in silentio profundens, multaque cogitans, pauca loquebatur, sic, ut nec inimici ejus alind in ea deprehenderent quām gravitatem. Desiebat autem nontam Filij suāme calamitatem, quam inauditum contemptum, quo DEUS eternus tot contumelijs à perditissimis hominibus afficiebatur; itaque secuta milites, inò potius sanguineas guttas, quæ de capite Domini ubertim distillantes viam demonstrabant, ipsum ingressa est prætorium, ne fortè Filius absque se moreretur.

*Joan. 6. 18.**Nebr. in
Fast. Myr.
cap. 22.*

5. Recordor hīc Danielis, apud Darium Persarum Regem quondam ab invidis regni satrapis accusati, quod contra edictum regium egisset, dum ter de die DEUM suum flexis genibus adorāset, hinc non tam mortis reum, quām dignum esse, qui vivus in lacum leonum mitteretur, à cruentis faucibus devorandus. Quid ad hanc calumniam Darius Rex ? Contristatus est, inquit Scriptura, & pro Daniele posuit cor, ut liberaret eum, & usque ad occasum solis laborabat, ut erueret illum. Verum nihil profecit hæc Regis in Danielem benignitas : Scito Rex, sic enim interpellant Darium satrapæ, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum, quod constituerit Rex, non liceat immutari; unde invitus sententiam tulit : Tunc Rex præcepit, & adduxerunt Danielem, & misserunt eum in lacum leonum.

Dan. 6. 14.

Obenignissime JESU ! tu per illum Danielem præfiguratus es, dum per summam invidiam accusatus, & ad lacum leonum, mortemque crucis injustissimè damnatus es. Noverat quidem Romanus Præses tuam innocentiam, proinde varijs modis allaboravit, ut te è manu Iudeorum liberaret, & in pristinam assereret libertatem : Et pro Daniele posuit Cor, ut liberaret eum; verum nihil profecit, hæc Judicis benignitas ; Nos legem habemus (ita suclamabant omnes illi impiissimi deicidæ) *Ioan. 19. 7.*

& secun-

& secundum legem debet mori ; & si hunc dimittis , non es amicus Cesaris . Hic nodus erat , à quo tandem fractus est Judicis animus ; hinc ex respectu merè humano & vano timore vitam morti adjudicat , atque in JESUM sententiam judicariam & irrevocabilem non Hebræo sed Latino idiomate scribit : JESUM Nazarenum , subversorem gentis , contemptorem Cesaris , & falsum Messiam , ut majorum suæ gentis testimonio probatum est , ducite ad communis supplicij locum , & cum ludibrio Regie Majestatis in medio duorum latronum cruci affigite . I licitor , expedi cruxes . Quam funeris & injustissimam sententiam pretiosissimus orbis Salvator etiam flexis genibus exceptit , offerens se ultrò Cœlesti Patri in gratissimam victimam , nunc pro salute mundi in ara crucis immolandam . O anime mi ! pensa hic , & repensa , quomodo amore tui Christus Dominus , ac DEUS tuus factus sit obediens usque ad mortem , mortem autem crucis :

Adrichom. in descript. Hierus. pag 163. Cornel. in Matt. f. 526.

Gal. 2. 20. Dilexit me , & tradidit semetipsum pro me , o prodigium amoris ! cogitavit de te amantissimus JESUS , quasi non esset alius præter te in mundo , pro quo vitam , sanguinem & omnia expenderet ; & tu ingratissime homuncio ! non ames JESUM pro tua salute ad crucis mortem condemnatum ? Ut tu viveres æternum , mortua est pro te heu Vita æterna ! tanti ponderis erant peccata tua ; & lubet adhuc peccare , atque Christum de novo morti tradere ?

Ambr. Spilon. in Med. studiis. 466.

Expende infuper hic sensum dolorosissimæ Virginis MARIÆ , quæ ut piè creditur , & plures Scriptorum asserunt , hanc condemnationis sententiam præsens adivit . Heu quām acerbum oportuit fuisse illum dolorem in tenerrim o CORDE MARIÆ , dum ex ore Judicis audivit hanc condemnatoriam sententiam : Ego Pontius Pilatus JESUM cruci adjicco , quod idem est dicere : Ego pulvis , terra , & nihil , Authorem vitae , & Dominum cœli & terræ morti addico , & quidem morti turpissimæ crucis . Si commota sunt omnia viscera illius Mulieris , cuius Filium Regum prudentissimus præcepit , ut in duas partes divideretur ; quid dicemus de tali ac tanta Matre , dum Romanus Judex contra ornamefas & æquum , atque contra propriam conscientiam in innocentissimum Dan. 6. 22. Filium mortis & crucifixionis tulit sententiam ? Quis tibi tunc sensus , Gen. 22. 11. cūm cernist alia Virgo ? O Angeli advolate , ubi estis ? Danielel è lacu Act. 12. 7. leonum liberastis ; Isacum à gladio parentis ; Petrum è carcere , & manu Tob. 6. 3. Herodis ; Tobiam à cete & Asmodæo ; tres pueros è camino ignis ardentis ; Juditham è manu Assyriorum ; Loth ab incendio , Davidem à 20. peste , &c. Et ecce Creator vester , DEUS & Homo Christus , qui Gen. 19. 15. peccatum non fecit , nec inventus est dolus in ore ejus , injustissime ab 2. Reg. 24. 16. impijs-

imp̄issimis sycophantis condemnatur & rapitur ad mortem? O Angelī ubi estis? Quare non liberāstis innocentissimum JESUM ē manu peccatorum, & redidistis eum dolentissimæ Matri suæ in columem? Actum ago: Altum h̄ic factum est in cœlo silentium, & Angelipacis omnes amarē flebant, quia in Consistorio Divino statutum erat, ut unus homo moreretur pro populo, ut non tota gens periret. Attende hic anime mī, quanto pretio steteris: Excita igitur in te magnam in DEUM fiduciam, & in infinita Christi merita, ac roga pientissimum JESUM per afflictissimum COR SS. Matris suæ, ut non intret tecum in judicium, pro quo ipse judicium mortis subire dignatus est.

6. Cūm Regina Saba ex Æthiopia Hierosolymam veniens Salomonem in sua gloria cerneret, ejusque præfens audiret sapientiam, præ admiratione & stupore tantæ Majestatis extra se rapta est: *Non habebat 3. Reg. 10. 5. ultra spiritum.* Ubi Esther Regem Alluerum insolita cum Majestate in throno suo confidentem conspexit, tremore perculta, quasi exanimata corruit: *Regina corruit, & in pallorem colore mutato, lassum super ancillu- lam reclinavit caput.* *Esther. 8. 10.*

Num B. Virgo & Mater dolorosa, ubi J E S U M dilectissimum Filium suum, Regem sacerdorum (qui pl̄us est quām Salomon, aut Aſſuerus) nunc adeò deformatum, adeò dirè tractatum, sanguine perfusum, & ad mortem crucis condemnatum vidit, animi deliquium passa sit, certò non constat; subintrat tamen h̄ic S. Anselmus: *Eſtne aliquis, in- 5. Ansel. de Excell. Virg. c. 5.*
quit, qui queat percipere qualitatē pectoris ejus? O afflictissimum COR MARIE quis tuos hic exprimet dolores? *Adstabat MARIA, ait Joan. Tauler. c. 5.* sed cuius possit animus capere, quis te dolor invaserit, cūm eundem unicum *t. Chr. c. 19.*
tum tam dire ligatum, tam ex verberibus, sputis, sanguine miserandum in modum deformem cerneret, ut penē hominis speciem videretur amisisse? Et quidem omnino verisimile est, amabilem Dominum dulcissimam Matrem suam, quām potuit placidissimē respexisse, quodque verbis nequivit, amicabili fecisse aspectū: *O tristis aspectus! Mutuo ſe aspicientes, inquit Astetius, mutua ſibi ſiunt ſpecula;* proinde haud immerito S. Laurentius Justinianus illud SS. COR Virginis clarissimo ſpeculo passionis Christi, & perfectæ mortis imagini comparavit; ſicut enim ſiquis sanguinolentus, *In Cant. p. 118.*
vel vulneratus in ſpeculo ſe intuetur, idem ſpeculum illius hominis effigiem pariter ſanguinolentam vel vulneratam referre ſolet, ita in CORDE agone Chri. dolorosæ Matris totus Sponsus ſanguinum vulneratus & cruentatus videre fuit. O anima Christiana imitare dolorosam Matrem, & non aliud

256 Consideratio XXXI. B. Virgo audit Filium ad mortem damnari.

aliud tibi speculum propone, quām Ecce homo: Si tentaris, condemnaris, mortificaris, infirmaris, cruciaris, tristaris, moreris, cogita Ecce S. Drogo Ep. homo: Fecisti, ait S. Drogo, o bone IESU de Corpore tuo speculum anime Hofst. de Pass mee, & quid est, quod non æquanimiter toleremus, si Christi passionem z. Petr. 4. 1. ad mentem revocamus? Christo igitur passo in carne; & vos eadem cogitatione armamini.

7. Interea milites, latâ & publicatâ mortis sententiâ, optimum JESUM de loco illo sublimi, ex quo circuitus fusæ multitudini à Pilato in spectaculum proponebatur, de novo secum in prætorium rapiunt, in quo eum exutâ purpurâ, proprijs induerunt vestibus, jubilantibus interim & plaudentibus Sacerdotum principibus, Scribis & Pharisæis, quod nunc è medio tolleretur, ille, qui hactenus toties eorum taxabat, & corrigebat crimina.

Fratres Joseph, licet barbari, inhumani & invidi, qui non aliud nisi cædem & sanguinem innocui fratri sui sitiebant, ubi audierunt à Gen. 37. 27. Juda hoc consilium: Melius est, ut venundetur (Joseph) Ismaëlitis manus nostræ non polluantur, frater enim caro nostra est; sine mora acquieverunt ad consilium ejus, & motos iræ composuere fluctus: Acieverunt fratres sermonibus illius, eò quia frater & caro eorum erat. O

quām crudeliores & inhumaniores fuerunt Judæi erga Christum, dum neque per sanguinem Fratris sui JESU ad aliquam compassionem & pietatem fuerunt permoti, sed sicut feri elephantes viso sanguine JESU feciores facti sunt? Et elefantis ostenderunt sanguinem uvae & mori ad

34. acuendos eos, in prælium, unde clamârunt & petierunt etiam in propriam Matt. 27. 25. perniciem: Sanguis ejus super nos. O mitissime JESU, hoc & ego clamo & rego, sed aliâ mente & sensu, ut sanguis tuus veniat super me non in vindictam, sed in ablutionem peccatorum meorum; sit mihi pretiosissimus sanguis tuus à Spiritu Sancto formatus, & in passione toties effusus ille Funiculus coccineus in fenestra, qui, cùm Jericho, hoc est, corpus meum de luto formatum, à morte brevi destruetur, me ad vitam & ad æternam perducat salutem, ut in sanguine Agni dealbatus cum omnibus Sanctis & Electis tuis in æternum tibi cantare valeam: Redemisti nos DEUS in sanguine tuo. Hoc mihi exora o Mater doloris & amoris.

CON-